

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DAB-II.054.3.2026
Warszawa, 30 kwietnia 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: zapytania nr 3372 Pana Posła Mirosława Maliszewskiego

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na ww. zapytanie w sprawie zasad montażu wiatraków przeciwprzymrozkowych na terenach rolnych, przedstawiam następujące informacje i wyjaśnienia.

Odpowiadając na pytanie 1 i 2 informuję, że zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524), zwanej dalej „ustawą Pb”, obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Jeżeli wiatrak przeciwprzymrozkowy nie posiada cech właściwych dla obiektu budowlanego, w tym w szczególności nie jest wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych, wówczas nie jest obiektem budowlanym i nie podlega regulacji ustawy Pb. Przy czym dla kwalifikacji tej nie ma znaczenia czy obiekt służy rolnictwu.

Zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 28 ust. 1 ustawy Pb roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem art. 29-31.

Zakładając, że wskazane w interpelacji wiatraki przeciwprzymrozkowe są obiektami budowlanymi to ich budowa wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, bowiem nie zostały one wymienione w katalogu obiektów budowlanych oraz robót budowlanych zwolnionych z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę wskazanych w art. 29 ustawy Pb. Warto również wskazać, że jeśli zamontowanie ww. wiatraka kwalifikowanego jako urządzenie techniczne wymaga wykonania fundamentów, które w świetle art. 3 pkt 3 ustawy Pb stanowią budowlę, wówczas ich budowa również wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, zgodnie z przywołaną powyżej zasadą wynikającą z art. 28 ust. 1 tej ustawy.

Wstępna ocena czy dany, konkretny obiekt jest obiektem budowlanym należy do inwestora natomiast wiążące ustalenie w tym zakresie należy do wyłącznej kompetencji właściwych organów administracji architektoniczno-budowlanej oraz nadzoru budowlanego prowadzących postępowanie administracyjne w konkretnej sprawie indywidualnej.

W odniesieniu do pytania 3 wyjaśniam, że lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne jest kompetencją gminy i to od gminy obecnie zależy szczegółowość

i restrykcyjność przygotowanych przepisów aktu prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

W opinii Ministerstwa Rozwoju i Technologii, jeżeli wiatraki przeciwpromrozkowe będą potraktowane jako urządzenia techniczne związane z produkcją rolną, jednocześnie szczegółowe ustalenia planu miejscowego nie wykluczają takiego sposobu zagospodarowania terenu, wtedy takie urządzenia mogą być lokalizowane na terenach przeznaczonych w planie miejscowym na cele rolnicze. Zaznaczyć jednak należy, że każda sprawa musi być rozpatrywana indywidualnie, a ustalenia konkretnego planu mogą wpływać na możliwość lokalizacji tego typu urządzeń na danym terenie.

Z kolei w przypadku braku planu miejscowego – konieczność wydania decyzji o warunkach zabudowy wiąże się bezpośrednio z kwalifikacją wiatraków przeciwpromrozkowych na gruncie przepisów ustawy Pb. Zgodnie bowiem z art. 59 ust. 2a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538), zwanej dalej „upzp”, zmiana zagospodarowania terenu dotycząca obiektów budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4–6, 8–12, 17, 21–28 i 30 oraz ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, nie wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy. Wyjątki od tego przepisu znajdują się w art. 59 ust. 2 upzp i dotyczą obiektów budowlanych:

- 1) wpisanych do rejestru zabytków lub położonych na obszarze wpisanym do rejestru zabytków;
- 2) sytuowanych na obszarze parków narodowych i rezerwatów i ich otulin;
- 3) o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4, 5, 8, 10, 23 i 27 oraz ust. 2 pkt 1–3, 8, 14, 15, 17, 24, 29, 32–34 i 38 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, sytuowanych na obszarach Natura 2000;
- 4) o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 5, 8 i 22 oraz ust. 2 pkt 1–3, 8, 14, 15, 31–34 i 38 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, sytuowanych na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3, 4 i 6–9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Odnosząc się do pytania 4 wyjaśniam, że zagadnienia dotyczące nowych technologii rolniczych, w tym ich zdefiniowania należą do zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi kierującego działami administracji rządowej: rolnictwo i rozwój wsi. Ponadto należy wskazać, że minister kierujący działem administracji rządowej: budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo nie jest organem administracji architektoniczno-budowlanej jak również organem nadzoru budowlanego w rozumieniu ustawy Pb. Z kolei Ministerstwo Rozwoju i Technologii nie jest urzędem zobowiązanym i uprawnionym do wydawania wiążących interpretacji przepisów ustawy Pb. Dlatego też brak jest podstaw prawnych do wydania przez Ministra Finansów i Gospodarki wytycznych interpretacyjnych dla organów administracji architektoniczno-budowlanej w tym zakresie. Powyższe nie wyklucza zarazem ewentualnego podjęcia w przyszłości prac legislacyjnych w zakresie będącym przedmiotem rozpatrywanego zapytania.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii